

13) ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w dekreście z dnia 25 czerwca 1946 r. o ogrodach działkowych (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 208).“;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek, poza przypadkami określonymi w ust. 2 i 3, wynosi od podstawy opodatkowania (art. 7) przeliczonej na równowartość:

- 1) do 10 kwintali żyta — 3°/o podstawy opodatkowania,
- 2) ponad 10 do 20 kwintali żyta — 5°/o podstawy opodatkowania,
- 3) ponad 20 do 30 kwintali żyta — 6°/o podstawy opodatkowania,
- 4) ponad 30 do 40 kwintali żyta — 8°/o podstawy opodatkowania,
- 5) ponad 40 do 50 kwintali żyta — 10°/o podstawy opodatkowania,
- 6) ponad 50 do 100 kwintali żyta — 12°/o podstawy opodatkowania,
- 7) ponad 100 do 130 kwintali żyta — 14°/o podstawy opodatkowania,
- 8) ponad 130 do 150 kwintali żyta — 15°/o podstawy opodatkowania,
- 9) ponad 150 do 180 kwintali żyta — 16°/o podstawy opodatkowania,
- 10) ponad 180 do 250 kwintali żyta — 17°/o podstawy opodatkowania,
- 11) ponad 250 kwintali żyta — 18°/o podstawy opodatkowania.

Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej gminach na obszarze jednego powiatu, podatek oblicza się według stopy procentowej przypadającej od łącznej podstawy opodatkowania, ustalonej dla każdego z tych gospodarstw.

Równowartość określa się według ceny ustalonej w trybie art. 7 ust. 3.“;

3) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające zdolność płatniczą podatnika, np. klęski żywiołowe, długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek, mogą być podstawą do

zmniejszenia przez władzę wymiarową z urzędu lub na wniosek podatnika podatku najwyżej o 50°/o w tym roku podatkowym, w którym okoliczności te zaszły. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach może nastąpić nawet całkowite zwolnienie od podatku.“;

4) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Podatek płatny jest w dwóch równych ratach do dnia 1 kwietnia i do dnia 1 listopada każdego roku.

2. W przypadku nieotrzymania nakazu płatniczego do dnia 1 marca roku podatkowego, podatnik obowiązany jest wpłacić do dnia 1 kwietnia roku podatkowego zaliczkę na podatek w wysokości połowy podatku, wymierzonego za rok ubiegły.

3. W przypadku uiszczenia tytułem zaliczki na podatek (ust. 2) kwoty niższej niż wymieniona w nakazie płatniczym jako pierwsza rata, podatnik winien uiścić różnicę w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego.“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

w z. Stanisław Kowalewski

143

DEKRET

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

o zmianie ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224), zmie-

nionej dekretem z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 409), wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 1. 1. Dla wykonywania nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego powołuje się Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego.

2. W zakresie określonym w ust. 1 Głównemu Pełnomocnikowi Rządowemu do spraw podatku gruntowego działającemu jako organ wła-

ściwych ministrów przysługują uprawnienia władzy nadzorczej w zakresie ustalonym przez tych ministrów.

3. W przypadku wprowadzenia obowiązku uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego działa przy Ministrze Apropowizacji, a wojewódzcy i powiatowi pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego — przy wojewódzkich i powiatowych władzach administracji ogólnej. W przypadku pobierania podatku gruntowego tylko w gotówce, Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego działa przy Ministrze Skarbu, a wojewódzcy i powiatowi pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego — przy izbach i urzędach skarbowych.

Art. 2. 1. Wojewodowie powołują na wniosek Głównego Pełnomocnika Rządowego wojewódzkich i powiatowych pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do prezydentów miast Warszawy i Łodzi.

3. Wojewódzcy oraz powiatowi pełnomocnicy rządowi podlegają Głównemu Pełnomocnikowi Rządowemu do spraw podatku gruntowego.

4. Powiatowy pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego bądź jego przedstawiciel wchodzi w skład powiatowej (miejskiej) komisji podatku gruntowego przewidzianej w art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198).

W miastach Warszawie i Łodzi w skład komisji podatku gruntowego wchodzi pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego na m. Warszawę bądź Łódź albo jego przedstawiciel.;

2) w art. 8 wyraz „poborców“ zastępuje się wyrazami „gminnych delegatów“;

3) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Minister Skarbu może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do 3% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki związane ze specjalnymi premiami oraz na zwrot kosztów podróży i diet gminnych delegatów społecznych. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego w porozumieniu z właściwymi władzami skarbowymi mogą przyznawać specjalne premie:

- a) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego,
- b) osobom biorącym udział w akcji nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego,
- c) na cele kulturalno - oświatowe gromad i gmin, przodujących w uiszczeniu podatku gruntowego.“;

4) w art. 10 wyraz „poborców“ zastępuje się wyrazami „gminnych delegatów“;

5) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku określonym w ust. 1 podatek pobiera się bez przeliczenia na równowartość w złotych.“;

6) art. 12 skreśla się;

7) w art. 14 po wyrazach „z dniem ogłoszenia“ stawia się kropkę oraz skreśla się wyrazy „z mocą obowiązującą do dnia 30 czerwca 1948 r.“.

Art. 2. 1. Do zakresu działania pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego należy także nadzór nad ustalaniem i poborem rocznych wkładów oszczędnościowych określonych w art. 28 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74).

2. Decyzje władzy podatkowej o częściowym lub całkowitym zwolnieniu od obowiązku wnie-sienia rocznego wkładu oszczędnościowego, jak również decyzje o podwyższeniu wkładu, przewidziane w ust. 3 art. 28 ustawy powołanej w ust. 1, wymagają zatwierdzenia powiatowego pełnomocnika rządowego do spraw podatku gruntowego.

Art. 3. Upoważnia się Ministrów: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Apropowizacji i Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Apropowizacji i Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Apropowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski